

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΥΔΡΑΣ**

Υδρα 30/05/2018

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Υδρα έχει πολλούς λόγους να καυχάται, όχι μόνο για την ένδοξη ανά τους αιώνες ιστορία της, όχι μόνο επειδή ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή όταν και όπου χρειάστηκε αλλά και γιατί γέννησε προσωπικότητες σε όλους τους τομείς του κοινωνικού, οικονομικού και πολιτιστικού βίου που χάραξαν την γέννηση και την πορεία της Ελλάδας. Ανάμεσά τους, εξέχουσα θέση κατέχει ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης, ο πρωταγωνιστής των νικηφόρων Βαλκανικών Πολέμων, ο θριαμβευτής Κυβερνήτης του Θωρηκτού Αβέρωφ στο Αιγαίο αλλά και πρώτος Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Διάδοχος του Παύλου Κουντουριώτη είναι και ο σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας, έγκριτος καθηγητής της Νομικής κ. Προκόπιος Παυλόπουλος.

Πριν λίγες εβδομάδες πήρα την πρωτοβουλία να συναντηθώ με τον κ. Πρόεδρο και να του ζητήσω να τιμήσει με την παρουσία Του τόσο τις εκδηλώσεις των φετινών Μιαουλείων, όσο και την τελετή εγκαίνιων του νέου λιθόστρωτου μονοπατιού που θα λάβει το όνομα "Παναγιώτης Τέτσης". Του επίσης μεγάλου συμπολίτη μας, που υπήρξε προσωπικός φίλος του Προέδρου και πίνακας του οποίου, με θέμα μάλιστα την Υδρα, κοσμεί το Προεδρικό Μέγαρο. Και όταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καλείται σε έναν τόπο για πρώτη φορά, ο οικείος Δήμος τον ανακηρύσσει επίτιμο δημότη και του παραδίδει το χρυσό κλειδί της πόλης όπως απαιτούν οι εδώ και δεκαετίες εφαρμοζόμενοι κανόνες της εθιμοτυπίας. Τόπος κοινός όπου πρυτανεύει η λογική.

Στη χθεσινή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, το οποίο κλήθηκε να αποφασίσει για την απονομή του τίτλου του επίτιμου δημότη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προσωπικά συμφέροντα, προσωπικές πικρίες και ανυπόστατες φαντασιώσεις ορισμένων, άχαρα υπολείμματα από τις εκλογές του 2014, επικράτησαν απέναντι στην κοινή λογική και κυρίως στο γενικό συμφέρον της Υδρας και του Δήμου μας.

Η καταψήφιση του θέματος από τους συναδέλφους της αντιπολίτευσης δείχνει ακόμια μια φορά πόσο επιπόλαιοι τελικά μπορεί να είναι. Άλλα και η εμμονή τους να ακολουθούν πιστά τους -απελθόντες ευτυχώς από τα κοινά- μέντορές τους, την αδυναμία τους να διαμορφώσουν αντικειμενική θέση και να την υπερασπιστούν με σθένος. Δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς η δήλωση του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης ότι καταψηφίζουν χωρίς καν να μπουν στον κόπο να δώσουν εξηγήσεις, ούτε να αισθανθούν την ανάγκη να δικαιολογήσουν την στάση τους. Άλλα ακόμα χειρότερα, ακολουθώντας την γνωστή τακτική του Πόντιου Πιλάτου, να μεταθέτουν την ευθύνη ψιθυριστά και γενικά και αόριστα, στο Λαό της Υδρας που φαίνεται μόνο σε αυτούς εμπιστεύτηκε την αντίθεση του να υποδεχτεί τον Πρώτο Πολίτη της χώρας.

Είναι εκείνοι που ενώ αξιώσαν την διοίκηση του Δήμου υποσχόμενοι έργα και χρηστή διαχείριση, συμπεριφέρονται με μοναδικό γνώμονα τα μικρά και αδιάφορα για τον υπόλοιπο κόσμο παραταξιακά τους συμφέροντα.

Αυτοί που στάθηκαν μπροστά στους Υδραιούς, υποστηρίζοντας ότι μπορούν να κρίνουν ορθά και να αντιμετωπίσουν με σύνεση οποιοδήποτε πρόβλημα παρουσιαστεί, κρίνουν ότι έχουν το δικαίωμα να αντιμετωπίσουν τον Αρχηγό του Κράτους ως ένα μικρό παιδί που «παιδιάστικα» αποφάσισαν να αφήσουν έξω από δικό τους παιγνίδι. Πολύ πιθανόν να πιστεύουν ότι κατάφεραν με την στάση τους να κοντύνουν και τον θεσμό και τον άνθρωπο που τον εκπροσωπεί. Είναι εκείνοι ακριβώς που ακολουθώντας τον πληγωμένο εγωισμό κάποιων, εκ των πραγμάτων ανίκανων να ελέγξουν προσωπικές μωροφιλοδοξίες, πλήγωσαν την Υδρα το 2014, σέρνοντας το νησί σε μια δικαστική διαμάχη μέχρι εσχάτων, και δεν είχαν το σθένος ούτε έναν λόγο να πουν όταν το ανώτατο ακυρωτικό

δικαστήριο έκρινε ανυπόστατες όλες τους τις αιτιάσεις. Ούτε μια απλή συγνώμη όταν δίκαιος και αποφάσισε, ότι όλες οι έξω από κάθε λογική μοιμφές με τις οποίες είχαν δηλητηριάσει επί μήνες την τοπική κοινωνία δεν έχουν απολύτως καμία βάση.

Με τη στάση τους αυτή βέβαια, δε μπορούν να βλάψουν ούτε την Ύδρα ούτε το πρόσωπο ή το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας. Οι Υδραιοί και κρίση διαθέτουν ιστορικά αλλά και ευστροφία και καταλαβαίνουν. Το ίδιο αναμφίβολα ισχύει και για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Έτσι θα το παρακάμψουν και θα το αγνοήσουν γιατί δεν αξίζει άλλωστε.

Είναι όμως κρίμα η Ύδρα, που έχει ιστορικούς δεσμούς με τον θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας, αφού ένα δικό της παιδί κλήθηκε να τον υπηρετήσει πρώτος στην ιστορία, να είναι ίσως και η μοναδική περίπτωση Δήμου στη μεταπολιτευτική ιστορία της Χώρας, που για ένα τέτοιο θέμα, ένα θέμα υψηλού συμβολισμού, λαμβάνει απόφαση "κατά πλειοψηφία". Αυτό δεν συνέβη ποτέ ούτε σε Δήμους με ισχυρότατες τοπικές έριδες και αντεγκλήσεις.

Αλλά η ιστορία έχει όλο το χρόνο που χρειάζεται για να κρίνει και από απόσταση και χωρίς το βάρος και την μωρία των ανθρώπινων παθών. Και η ζωή προχωράει και αφήνει όλα αυτά στο παρελθόν και στη λήθη που φέρνει μαζί του ο χρόνος. Μόνο για την αντιπολίτευση φαίνεται ο χρόνος σταμάτησε στις εκλογές του 2014 και οι τότε πικρίες, στέκονται πάνω από την ίδια την Ύδρα!

